

การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์เกาหลีชุด Reply

พรพิมล อาษายุทธ*
พิทักษ์ศักดิ์ ทิศากาศ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาตัวละคร 4 คู่ ได้แก่ คู่พระเอกกับนางเอก คู่ศิลปินกับแฟนคลับ คู่พ่อแม่กับลูก และคู่ศิลปินกับแฟนคลับ ในซีรีส์เกาหลีชุด Reply ที่ออกอากาศตั้งแต่ปี 1994 1997 และ 1998 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ 2) ศึกษาองค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ งานวิจัยนี้อาศัยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์ด้วยบท (Textual analysis) และได้้นำแนวคิดและทฤษฎีองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ ทฤษฎีสัญวิทยาและการสร้างความหมาย แนวคิดเรื่องการสื่อสารอวัจนภาษา เป็นต้น

ผลการศึกษาพบว่า การถ่ายทอดความหมายของความรักในละครชุด Reply เป็นการใช้อวัจนภาษาที่แตกต่างกันตามความสัมพันธ์ ในคู่ของพ่อแม่กับลูก ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้อวัจนภาษาด้านการสัมผัส คู่แฟนคลับกับศิลปิน มักจะเป็นอวัจนภาษาด้านการกระทำที่แฟนคลับทำไปโดยที่ไม่สนใจว่าศิลปินจะเห็นหรือไม่ก็ตาม ในคู่ของพระเอกกับนางเอกและคู่ของเพื่อนกับเพื่อน มักจะถ่ายทอดความหมายของความรักออกมาในรูปแบบน้ำเสียง สายตา และท่าทางต่าง ๆ มากกว่าจะเป็นการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวกัน ด้านองค์ประกอบของฉากแสดงความรัก พบดังต่อไปนี้ คือองค์ประกอบด้านภาพ เป็นสิ่งที่เสริมในผู้ชมได้เห็นภาพการถ่ายทอดความหมายของความรักในคู่สัมพันธ์ต่าง ๆ ได้เด่นชัดขึ้น องค์ประกอบด้านเพลงเป็นส่วนที่เสริมทั้งการถ่ายทอดความหมายของความรักในคู่สัมพันธ์ของตัวละครและเสริมองค์ประกอบด้านภาพให้มีความลึกซึ้งมากขึ้น

1. บทนำ

กระแสเกาหลีเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับความนิยมชมชอบทางวัฒนธรรมร่วมสมัยของเกาหลี (Korea Pop Culture) แทรกซึมเข้ามาทางละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เพลง ดารานักแสดง นักร้อง เสื้อผ้า เครื่องสำอาง และการใช้สิ่งของต่าง ๆ ที่ผลิตจากประเทศเกาหลี ซึ่งสิ่งนี้ได้รับความนิยมมากที่สุด สำหรับคนไทยทุกเพศทุกวัยก็คือ ละครโทรทัศน์เกาหลีและไม่เพียงประเทศไทยเท่านั้นที่ชื่นชอบละครโทรทัศน์เกาหลี ประเทศอื่นในเอเชีย อย่างญี่ปุ่น จีน มาเลเซีย ฮองกง หรือแม้แต่เวียดนามเอง ก็ถูกกระแสละครโทรทัศน์เกาหลีครอบงำมาถึง 20 ปีเช่นกัน และละครโทรทัศน์เกาหลียังเป็นกระแสไปทั่วโลกแล้วในปัจจุบันด้วย ละครโทรทัศน์เกาหลีที่เป็นกระแสนิยมในประเทศไทยส่วนใหญ่มักจะเป็นละครโทรทัศน์ประเภทโรแมนติกคอมเมดี้และ เมโลดราม่า ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ละครเกาหลีเป็นที่นิยมก็คือ การคัดเลือกนักแสดงที่มีหน้าตาไม่หล่อที่สุด หรือไม่สวยที่สุดมาแสดงบทพระเอกหรือนางเอก บางครั้งอาจจะขัดใจ

* นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

** อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้ารายบุคคล

ผู้ชม แต่เมื่อละครดำเนินไปเรื่อย ๆ ถ้านักแสดง แสดงเก่ง สมบทบาท ทั้งบุคลิก การพูด ท่าทาง ดูจริง ผู้ชมจะรู้สึกมีอารมณ์ร่วมไปกับเนื้อเรื่อง จากที่รู้สึกไม่ชอบนักแสดงกลายเป็นผู้ชมหลงรักตัวละครนั้น ๆ จากเอาใจแฟนคลับเช่น จากสารภาพรัก ไม่พูดพร่ำทำเพลงนาน สารภาพรักเสร็จ จูบกันเลย จากสะอึดล้ม ทับกันจนปากตะแคง จากพระเอกหึงนางเอกและดึงไปจูบอย่างดูดดื่ม นางเอกเสียใจร้องไห้ พระเอกดึงมากอดจูบเท่านั้นก็หยุดน้ำตาและความโกรธไว้ เนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลี มักเป็นสูตรสำเร็จเป็น ละครเรีงรรมณ์ที่ตัวละครต่าง ๆ มักมีลักษณะซ้ำกัน อย่างเช่น พระเอกรวย นางเอกจน ทั้งสองรักกัน แต่ถูก ครอบครัวยุทธพระเอกกีดกัน เนื้อเรื่องเรื่องหนึ่งบางครั้งผู้ชมจะรู้สึกคุ้น ๆ คล้าย ๆ กับอีกเรื่อง แต่ตอนสุดท้าย มักหักมุมเป็นคนละอย่างกับที่ผู้ชมคาดเดาไว้ ยิ่งทีมงานที่สร้างละครโทรทัศน์ดี มีคุณภาพ ยิ่งทำให้ละคร เรื่องนั้นได้รับความนิยมและเป็นกระแสให้คนพูดถึงมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้จากที่ผู้วิจัยได้รับชมละครมาหลายเรื่อง การตัดจบแต่ละตอนของละครโทรทัศน์เกาหลีนั้น จะตัดจบในลักษณะทำให้ผู้ชมตื่นเต้น หรือตัดจบแบบที่ ทำให้ติดตามและจินตนาการถึงตอนต่อไป และจบลงด้วยผู้ชมพูดถึงในสังคมออนไลน์ วิเคราะห์ตอนต่อไป กันระหว่างกลุ่ม หรืออาจจะเป็นลักษณะตอนที่รู้สึกว่าได้ถึงจุดสูงสุดแล้วแต่จริง ๆ กลับไม่มีอะไรเลย เพลง ประกอบละครโทรทัศน์เกาหลี มีผลอย่างมากต่อผู้ชมที่เป็นแฟนละครโทรทัศน์ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน อาชีพของตัวละครมีความหลากหลาย ละครโทรทัศน์เกาหลีลงรายละเอียดเรื่องอาชีพการงานของตัวละคร อย่างชัดเจน การใส่ใจในรายละเอียดเล็ก ๆ น้อยและการลงทุนในรายละเอียดต่าง ๆ ของผู้กำกับและผู้สร้าง การจัดฉาก จัดสถานที่ในการถ่ายทำละครโทรทัศน์ย้อนยุคโดยเฉพาะ หรือแม้แต่ในละครโทรทัศน์ธรรมดา การใส่รายละเอียดให้สมจริง ทำให้ผู้ชมรู้สึกเชื่อในตัวละครว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นจริงกับตัวละคร สถานที่ นี้มีอยู่จริงก็เช่นกัน การกำหนดลักษณะตัวละครที่ไม่หวงสวย ห่วงหล่อ ของพระนางก็เป็นอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกเข้าถึงถึงตัวละครและเข้าถึงละครเรื่องนั้น ๆ เร็วขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ ได้แก่ คู่พระเอกกับนางเอก คู่ศิลปินกับแฟนคลับ คู่พ่อแม่กับลูก และคู่ศิลปินกับแฟนคลับ ในซีรีส์เกาหลีชุด Reply ทั้ง 3 เรื่อง
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ในซีรีส์เกาหลีชุด Reply ทั้ง 3 เรื่อง

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.1 องค์ประกอบของละครโทรทัศน์

งานวิจัยเรื่อง การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply ผู้วิจัยได้นำ องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ มาเป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ เพลงที่สื่อความหมายในฉาก แสดงความรัก การใช้ภาษาในฉากแสดงความรัก สัญลักษณ์พิเศษในฉากแสดงความรัก ภาพของสีหน้า ท่าทาง และการเคลื่อนไหวของตัวละครเอกในฉากของละครโทรทัศน์เรื่อง Reply เพื่อให้เห็นภาพการ ถ่ายทอดความหมายความรักที่ชัดเจนมากขึ้นโดยเฉพาะความหมายแฝงที่ถูกซ่อนอยู่ในบทละครและแฝง อยู่ในตัวละครเอง

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรัก

การถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับความรักมาเป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ตัวละครของเรื่องเพื่อให้เห็นภาพของวิธีการถ่ายทอดความหมายของความรัก ผ่านทางคำพูดซึ่ง ๆ หน้า สีหน้า การสบตา ท่าทาง การแสดงออกถึงความรักด้วยการกระทำต่าง ๆ เช่น การใส่ใจรายละเอียดเล็ก ๆ น้อยของคนรัก การดูแลตอนคนรักป่วย การซื้อของขวัญหรือให้ของขวัญในโอกาสพิเศษ เป็นต้น

3.3 ทฤษฎีสัญญาวิทยาและการสร้างความหมาย

ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีสัญญาวิทยาและการสร้างความหมาย มาเป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อหาสัญลักษณ์ในการถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านความสัมพันธ์ของตัวละครจากสิ่งของ วัตถุ และสถานที่ต่าง ๆ ด้วยการประยุกต์ใช้ตารางสัญญาะในองค์ประกอบด้านภาพ มุมกล้อง การตัดต่อ และประยุกต์เรื่องสัญญาะในองค์ประกอบด้านเสียงดนตรีของฉากแสดงความรักจากตัวละครทั้ง 4 คู่

3.4 แนวคิดเรื่องการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของการสื่อสารในเรื่องผู้ส่งสารหรือผู้เข้ารหัส และผู้รับสารหรือผู้ถอดรหัสมาเป็นแนวทางในการศึกษา ผู้เข้ารหัสและถอดรหัสในการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครของละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง Reply โดยผู้เข้ารหัสหมายถึงตัวละคร 4 คู่ ใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง ผู้ถอดรหัสหมายถึงตัวผู้วิจัยเอง และผู้วิจัยจะขออธิบายเกี่ยวกับผู้ส่งสารและผู้รับสาร ดังต่อไปนี้

ผู้ส่งสาร คือบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่เริ่มการส่งสารโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจไปให้อีกบุคคลหนึ่งหรือเป็นผู้ทำหน้าที่ส่งสารจากช่องทางหนึ่งไปยังผู้รับสาร ผู้รับสารจึงมีความสำคัญมากในการชี้นำพฤติกรรมการสื่อสารในสถานที่ต่าง ๆ ต้องเป็นไปอย่างไร มีผลแบบใด หรือก็คือ ผู้ส่งสารเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองของผู้รับสาร

ผู้รับสาร คือผู้รับสารจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่เมื่อได้รับสารจะต้องตีความและตอบสนองโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ และส่งปฏิกิริยาตอบสนองกลับไปยังผู้รับสาร

3.5 แนวคิดเรื่องการสื่อสารอวัจนภาษา

การถ่ายทอดความหมายของความรัก อาจไม่ได้ถ่ายทอดทางภาษาพูดหรือบทละครเท่านั้น แต่เป็นการถ่ายทอดผ่านกริยาท่าทาง สีหน้า แววตา และการแสดงออกต่าง ๆ ทางร่างกายที่เกิดจากสัญชาตญาณ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดอวัจนภาษามาใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละคร 4 คู่

4. ระเบียบวิธีวิจัย

4.1 ประชากร

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มประชากรเป็นละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีการออกอากาศในประเทศไทยเสร็จสิ้นไปแล้ว โดยผู้วิจัยได้นำ DVD Reply 1997 ย้อนรอยรัก จำนวน 16 ตอน ออกอากาศในประเทศไทยทางช่อง เวิร์คพอยท์ปี 2556 Reply 1994 คิดถึงเธอ จำนวน 21 ตอนออก ออกอากาศในประเทศไทย

ทางช่องเวิร์คพอยท์ปี 2557 และ Reply 1988 วันวาน จำนวน 20 ตอน ออกอากาศในประเทศไทยทางช่อง one31 ปี 2559

4.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เลือกตอนที่ทำการศึกษามา 12 ตอน จาก Reply ทั้งหมด 3 เรื่อง แบ่งออกเป็นเรื่องละ 4 ตอน 4 คู่ คือ พระเอกกับนางเอก เพื่อนกับเพื่อน พ่อแม่กับลูก และศิลปินกับแฟนคลับ

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลโดยใช้สื่อโทรทัศน์ที่ออกอากาศจบไปแล้วในรูปแบบของ DVD ที่มีจำหน่ายอยู่ทั่วไป เพื่อค้นหาการถ่ายทอดความหมายของความรักผ่านวัจนภาษาและอวัจนภาษา การใช้สัญลักษณ์ในการแทนความหมายของความรักผ่านสิ่งของจากตัวละครทั้ง 4 คู่ในละครโทรทัศน์ชุด Reply และเทคนิคพิเศษที่ช่วยให้ฉากแสดงความรักเด่นชัด โดยนำ DVD มาเปิดตอนที่ต้องการจะศึกษาดูหนึ่งรอบ ก่อนจะกดดูตอนเดิมครั้งที่สองเพื่อจะจดบันทึกเกี่ยวกับองค์ประกอบของฉากแสดงความรัก กดดูครั้งที่สามเพื่อจดบันทึกเกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์ระหว่างตัวละคร กดดูครั้งที่สี่เพื่อจดบันทึกเกี่ยวกับการใช้อวัจนภาษาในการแสดงความรักระหว่างตัวละคร และกดดูครั้งที่ห้าเพื่อจดบันทึกเกี่ยวกับการเข้ารหัสและถอดรหัสของตัวละคร ทำแบบนี้ไปจนครบ ทั้ง 12 ตอน ใน Reply 3 เรื่อง และด้วยระยะเวลาของแต่ละตอนนั้นไม่ยาวมาก ฉากหนึ่งไม่เกิน 10 นาที จึงทำให้สะดวกในการที่จะกดดูได้หลายๆ รอบเพื่อจดบันทึก

4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีในบทที่ 2 อันได้แก่ องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ แนวคิดเกี่ยวกับความรัก ทฤษฎีสัญวิทยาและการสร้างความหมาย แนวคิดเรื่องการสื่อสาร และแนวคิดเรื่องการสื่อสารอวัจนภาษามาออกแบบเป็นตารางในการจดบันทึกสิ่งที่จะได้ในการศึกษาการถ่ายทอดความหมายของความรักในละครซีรีส์ชุด Reply ทั้ง 3 เรื่อง

5. ผลการวิจัย

5.1 Reply 1997 ย้อนรอยรัก

(1) คู่พระเอกกับนางเอก

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงแดดจากพระอาทิตย์กลางแจ้งที่สาดส่องอ่อนๆ ในช่วงหลังเลิกเรียน มีความเป็นสีส้มที่ดูร้อนแรงแต่ไม่มากนัก

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เพลง Heart Beat Away ของย้งพา เนื้อเพลงมีความหมายเกี่ยวกับความรักที่เก็บซ่อนไว้นาน ถ้าวินไหนเธอเหนื่อยก็มาหาฉัน พักกายใจที่ฉัน

มุขก๊อล สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุขก๊อลแบบ Medium Shot ตอนชีวิตเดินไปมองหน้าขุนแจขณะล้างตัวอยู่และเมื่อขุนแจเอี้ยวตัวไปประกบจูบริมฝีปากชีวิต ก็ยังใช้มุขก๊อลแบบ Medium Shot อยู่เพียงแต่ขยายภาพขึ้นเท่านั้น

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ สายตาของชีวิตที่มองไปยังขุนแจมีความว่างเปล่า แต่สายตาของขุนแจกลับมีแต่ความมุ่งมั่นที่ต้องการจะยืนยันความรู้สึกของตัวเอง และเมื่อขุนแจพูดคำว่า “ช่วยยืนยันหน่อย” จบ ก็ประกบริมฝีปากตัวเองลงบนริมฝีปากของชีวิต

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ขุนแจกับชีวิตเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ ขุนแจมักจะมากินข้าวที่บ้านชีวิตบ่อย ๆ เพราะพ่อแม่ของเขาเสียชีวิตไปแล้ว ครอบครัวชีวิตก็รักขุนแจเหมือนลูกคนหนึ่ง จนมาวันหนึ่งขุนแจเริ่มหวั่นไหวกับเพื่อนสาวของเขา ด้วยวัยที่กำลังจะโตขึ้น ทำให้เขาอยากพิสูจน์ว่า จริง ๆ แล้วเขาแค่กำลังโต หรือเพราะเพื่อนสาวคนนี้จะคือรักแรกของเขาแน่ เลยตัดสินใจทำการยืนยันความรู้สึกของตัวเองด้วยการจูบชีวิต

(2) คูคิลปินกับแฟนคลับ

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบ เป็นแสงสีส้มสว่าง ๆ บริเวณหน้าบ้านของคิลปิน ภาพที่มองไปในฉากสีส้มเหมือนดูภาพยนตร์เก่าอยู่

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเสียงเปียโนเล่นทำนองเพลงซึ่ง ๆ ในตอนที่คิลปินออกมาเช่นลือให้ชีวิตคลอเบา ๆ เบา ๆ ไม่ดังมาก

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ไปที่ลายเซ็นสลักกับหน้าของโทนี่ตอนเช่นลือให้กับชีวิต และใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ไปที่ตัวชีวิตที่เป็นแฟนคลับกับโทนี่ที่เป็นคิลปิน

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ท่าทางตอนโทนี่เอียงหัว ก้มไปถามชีวิตด้วยน้ำเสียงเป็นกังวลว่า “แล้วนี่ มีเงินกลับบ้านหรือเปล่า?” ตอนโทนี่ใช้น้ำเสียงร่อนรอนขณะที่พูดว่า “อย่าร้องสิ” เมื่อเห็นชีวิตร้องไห้ และตอนโทนี่เช่นลายเช่นตัวใหญ่ให้ชีวิตโดยเน้นชื่อชีวิตว่า “ปูซาน” ที่เป็นชื่อเฉพาะที่โทนี่จำได้จากนั้นโทนี่ก็ลูบหัวชีวิตด้วยความเอ็นดูหลังจากที่เธอกำลังพูดว่า “พี่คะ ฉันรักพี่นะคะ

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เกาหลีถือเรื่องความเป็นส่วนตัวของคิลปินและระยะห่างระหว่างคิลปินกับแฟนคลับมาก ๆ ในเหตุการณ์นี้ชีวิตกำลังก้าวล้ำพื้นที่ส่วนตัวของคิลปิน แต่ตัวโทนี่ที่เป็นคิลปินเองกลับเป็นคนที่ไม่ได้ออกมาคุยกับชีวิตที่เป็นแฟนคลับและให้ลายเซ็นตัวเองบนลือเพื่อเป็นการปลอบใจที่ชีวิตร้องไห้

(3) คู่พ่อแม่กับลูก

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือชีวิตเดินเข้ามาในบ้าน มีแสงไฟจากห้องโถงเปิดทิ้งไว้ และส่องลอดเข้าไปในห้องนั่งเล่นที่มีโทรทัศน์ที่บ้านตั้งอยู่

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเพลง Ode To My Family ของ The Cranberries เป็นเพลงเกี่ยวกับเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่ครอบครัวเลี้ยงดูมาให้ใช้ชีวิตสนุกสนาน เมื่อทุกขใจพ่อแม่จะคอยโอบกอดเอาไว้

เสียงประกอบ สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเสียงเปียโนทำนองระทึกใจสลัดกับเศร้า ๆ ในระยะสั้น ๆ ตอนชีวิตกำลังจะรับโทรศัพท์ และเสียงของรถแท็กซี่ที่กำลังวิ่งไปยังโรงพยาบาล

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายไปที่หน้าของพ่อแม่ และชีวิต ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ตัดสลับกับมุมกล้องแบบ Close Up ที่ถ่ายให้เห็นภาพทั้ง 3 คนในกรอบเดียวกัน

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ น้ำเสียงสั้นเครือของแม่ตอนโทรหาชีวิตว่าพ่อตรวจพบมะเร็ง เมื่อชีวิตถึงโรงพยาบาลแม่ก็วิ่งเข้าไปกอดปลอบใจกันสองคน พ่อเอียงคอมองชีวิตที่กำลังร้องไห้ก่อนใช้น้ำเสียงร่าเริงปลอบใจลูก และเสียงสั้นเครือของชีวิตที่ขอโทษพ่อ ก่อนที่พ่อจะจับไหล่แล้วพูดด้วยน้ำเสียงตื่นเต้นกลัวหัวเราะว่า “นี่ลูกสาวของพ่อโตแล้วหรือเนี่ย” ก่อนจะยิ้มให้

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ในเรื่องชีวิตและพ่อจะทะเลาะกันตลอด พ่อชอบทำลายของสะสมที่เกี่ยวกับศิลปินของชีวิต ด้วยเหตุผลที่ว่า เพราะตามศิลปินแบบนี้ถึงทำให้เรียนไม่ดี แต่ชีวิตไม่เคยตอบโต้พ่อเลยสักครั้ง เธอได้แต่ร้องไห้เสียใจกับสิ่งที่พ่อทำ เมื่อชีวิตรับรู้ว่ามีพ่อตัวเองป่วยเธอนั่งรถจากบ้านและร้องไห้อย่างหนักจนถึงโรงพยาบาล และเมื่อเห็นหน้าพ่อ เธอก็ร้องไห้และพูดแต่คำว่าขอโทษจนพ่อต้องวิ่งไปกอดปลอบใจ

(4) คู่เพื่อนกับเพื่อน

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงไฟจากไฟถนนและแสงไฟนีออนบนรถเมล์ขณะที่อีกซานเดินตามมาดูแลยูจอง

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเสียงกีตาร์เล่นเพลงเศร้า ๆ แล้วค่อยเป็นเพลง ซาร์ังฮานิน นอเอเก ของ Sechskies ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ชายคนหนึ่งที่พร้อมจะยอมเสี่ยงและปกป้องผู้หญิงคนนึง ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นจะอยู่เคียงข้างเสมอ

เสียงประกอบ สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเสียงเครื่องดนตรี Chimes เล่นขึ้นมาเพียงสั้น ๆ ตอนยูจองหอมแก้มอีกซาน

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายตอนยูจองขึ้นรถเมล์ และอีกซานขึ้นรถเมล์ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายไปที่หน้าของยูจองตอนร้องไห้ เพื่อให้เห็นหยดน้ำตา และถ่ายไปที่หน้าอีกซานตอนพูดกับยูจอง ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายให้เห็นภาพโดยรวมของทั้งคู่ในกรอบเดียวกัน

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ท่าทางที่ ๆ ของอีกซานตอนหยิบขวานอะเบาท์มาเสียบหูยูจอง น้ำเสียงจริงจังของอีกซานตอนชวนยูจองไปห้างเหมือนชวนเธอไปเดท และขณะที่ยูจองมองท่าทางของอีกซานที่กำลังชวนไปห้าง ก่อนจะหอมแก้มอีกซาน เป็นการตอบรับว่าเธอเองก็รู้สึกดีและขอบคุณอีกซาน

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ อีกซานชอบยูจองมาตั้งแต่แรกเห็น เขาเฝ้ามองยูจองมาตลอด เขารับรู้ว่ายูจองชอบขุนแจ(พระเอก)มาก ๆ และชอบมาขอความช่วยเหลือกับเขาเสมอ จนกระทั่งขุนแจทำร้ายจิตใจยูจองอย่างหนัก อีกซานที่เฝ้ามองยูจองอยู่จึงเห็นว่าเธอเสียใจ เขาจึงตามขึ้นเมลไป และปลอบเธอ โดยการชวนไปเดินห้างด้วยกัน ยูจองรู้สึกได้ว่าอีกซานชอบเธอ จึงเปลือหอมแก้มเขาไป

5.2 Reply 1994 คิดถึงเธอ

(1) คู่พระเอกกับนางเอก

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ แสงสีส้มจากโคมไฟในห้องผู้ป่วยที่นางจอนนอนอยู่

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เสียงเปียโนบรรเลงเพลงเศร้า ๆ ก่อนจะเป็นเพลง นอเอเก ของวงซอแทจี เกี่ยวกับความรักของผู้ชายคนนึงที่มีต่อเด็กผู้หญิงคนนึงที่มีจิตใจบริสุทธิ์ และหวังว่าความมีจิตใจบริสุทธิ์ของเด็กผู้หญิงคนนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงไป แม้กาลเวลาจะผ่านไปนานเท่าไรก็ตาม

เสียงประกอบ สิ่งและผู้วิจัยพบคือ เสียงเครื่องดนตรี Chimes เล่นขึ้นมาก่อนจะเป็นเสียงดนตรีเล่นเพลงนอเอเก ของวงซอแทจี

มุมกล้อง สิ่งและผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายใบหน้าของนางองสลับกับจงอุ และใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot เพื่อถ่ายให้เห็นทั้งนางองและจงอุตอนคุยกัน

อวัจนภาษา สิ่งและผู้วิจัยพบคือ ขณะที่จงอุเดินไปวางแก้วนมและปิดผ้าม่านให้นางอง เพราะจงอุจำที่นางองเคยบอกไว้ได้ว่าถ้าไม่ปิดม่าน ไม่ตีนม เธอจะนอนไม่หลับ จงอุมองไปที่นางองด้วยสายตาเป็นห่วงก่อนจะพูดกับนางองด้วยน้ำเสียงอบอุ่นว่า “ปวดมากไหม อาการนอนไม่หลับละ เป็นยังไง” และตอนที่จงอุเดินไปที่เตียงคนไข้ช้า ๆ ก่อนจะล้มตัวนอนกอดนางอง พร้อมกับลูบผมนางองอย่างอ่อนโยนเพื่อให้นางองหลับอยู่ในอ้อมอกตัวเอง

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งและผู้วิจัยพบคือ จงอุเป็นเพื่อนพี่ชายของนางองที่เหมือนจะไม่สนใจน้องสาวตัวเอง แต่จริง ๆ แล้วก็แอบเป็นห่วงเสมอ ตอนนางองป่วย เขาใส่ใจและจดจำรายละเอียดทุก ๆ อย่างที่นางองบอกได้หมด ทั้งเรื่องนมอุ่น หรือปิดผ้าม่าน เขาทำครบทุกอย่างแต่ไม่มีทีท่าว่านางองจะนอนหลับ จึงลงไปนอนกอดนางองบนเตียงคนไข้ ทำให้นางองตกหลุมรักพี่ชายตัวเองอีกรอบ

(2) คู่พ่อแม่กับลูก

แสง สิ่งและผู้วิจัยพบคือ แสงแดดจากพระอาทิตย์ในตอนบ่ายแก่ ๆ ที่ลอดผ่านเข้ามาทางหน้าต่างห้องนอนของเขา

เสียงดนตรี สิ่งและผู้วิจัยพบคือ เสียงดนตรีบรรเลงเพลงเศร้า ก่อนจะเป็นเพลง Seoul Here ของรอยคิม ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ชายคนนึงต้องออกจากบ้านเกิดมาอยู่ที่อื่น และคิดว่าการอยู่ในกรุงโซลตัวคนเดียวมันช่างโดดเดี่ยวและยากเย็นเหลือเกิน

มุมกล้อง สิ่งและผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot เพื่อถ่ายให้เห็นภายในห้องนอนของแฮแท และใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายใบหน้าของแฮแทตอนโทรหาแม่อย่างกระวนกระวายใจ

อวัจนภาษา สิ่งและผู้วิจัยพบคือ ท่าทางกระวนกระวายของแฮแทตอนโทรหาแม่ก่อนที่แม่จะรับโทรศัพท์ น้ำเสียงเป็นห่วงของแฮแทที่ถามว่าแม่เป็นอะไรหรือเปล่า ท่าทางการเคลื่อนไหวช้า ๆ ภายในห้องของแฮแท เมื่อรู้ว่าแม่ไม่เป็นอะไร และแม่ถามถึงของกินว่าอยากได้แยมเพิ่มอีกไหม แม่จะเก็บผลไม้มาให้ ทำให้แฮแทรู้สึกสำนึกผิดที่ขอברาคาญเวลาแม่ส่งของมาให้ หรือโทรมาหาบ่อย ๆ

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งและผู้วิจัยพบคือ วิญญาณทุกคนมักจะคิดว่าตัวเองโตแล้ว ดูแลตัวเองได้ไม่ว่าจะทำอะไร ไปที่ไหนไม่จำเป็นต้องบอกพ่อแม่ แฮแทเองก็เป็นแบบนี้เช่นกัน การที่แม่โทรหาเขาบ่อย ๆ ขอบสงของอาหารและของกินมาให้ ไม่ได้ทำให้แฮแทรู้สึกดีหรือชอบ ออกจะรำคาญใจด้วยซ้ำ แต่เมื่อได้รับข่าวเรื่องแกวบ้านถูกไฟไหม้จากนางอง แฮแทจึงรู้สึกเป็นห่วงแม่ เขาร้อนใจ จึงรีบโทรหา เขารอสายอยู่นาน และเมื่อแม่ของเขาได้รับสาย พูดคุยกันสักพัก แม่จึงถามถึงแยมที่ทำไปให้ ทำให้แฮแทได้ไตร่ตรองใช้ความคิดกับตัวเอง และรับรู้ถึงความรักความห่วงใยของแม่ที่มีต่อเขา และตัวเขาก็รู้สึกรักแม่มากขึ้นด้วย

(3) คู่ศิลปินกับแฟนคลับ

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงไฟนีออนจากห้องแต่งตัวของศิลปิน

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ อินโทรเพลง Duck Cacciatore – Aaron Zigman ต่อด้วยเพลง Our Own Memories ของวงซอแทจี้ ที่แต่งให้แฟนคลับ เป็นการขอบคุณที่แฟนคลับรักและสนับสนุนซอแทจี้ตลอดมา

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ตอนยูจินเดินเข้าไปในห้องแต่งตัวของซอแทจี้ และใช้มุมกล้องแบบ Close Up ตอนที่ซอแทจี้เทขนมใส่มือของยูจิน

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ น้ำเสียงนุ่มนวลของซอแทจี้ตอนถามประวัติของยูจิน ให้ความรู้สึกอบอุ่นกับแฟนคลับอย่างยูจินเป็นอย่างมาก เสียงตอบอย่างกล้า ๆ กลัว ๆ ของยูจิน ทำให้ซอแทจี้ถึงกับหัวเราะออกมาด้วยความเอ็นดูที่เธอมีท่าที่ประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเขา

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เกาหลีถือเรื่องความเป็นส่วนตัวของศิลปินและระยะห่างระหว่างศิลปินกับแฟนคลับมาก ๆ แม้ว่ายูจินจะแอบเข้ามาในห้องแต่งตัวของวงซอแทจี้ และถูกตำหนิไม่ให้เข้าพบ แต่วงซอแทจี้กลับเรียกยูจินให้เขาไปหาเขาและพูดคุยกันเล็กน้อย ก่อนจะแบ่งขนมที่เขากินให้เธอเพื่อตอบแทนที่ยูจินสนับสนุนและชื่นชอบเขา เมื่อยูจินได้รับขนมจากซอแทจี้มาแล้ว เธอรู้สึกดีใจ ปลื้มใจอย่างมาก และเก็บขนมในมือกลับบ้านอย่างระมัดระวัง พอกลับมาถึงบ้านเธอก็ทำกล่องใส่ขนมเพื่อเก็บขนมที่ได้มาจากซอแทจี้ไว้เป็นของสะสมของเธอ

(4) คู่เพื่อนกับเพื่อน

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงจากหลอดไฟในห้องนั่งเล่นของบ้านนาจองขณะกำลังนั่งเล่นกัน สีส้มอ่อน ๆ นวลตา

เสียงดนตรี เป็นเพลง Perhaps That ของชเว ยงจุน ที่มีความหมายเกี่ยวกับความรักของคนสองคนที่มีเวลาไม่ตรงกัน ความรักที่ไม่ได้พูดออกไปก็คือความรัก ความคิดถึงที่ไม่พูดออกไปก็คือความคิดถึง

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายตอนที่ชิลบงดึงนาจองเข้ามาจูบ และใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายไปที่จองอูขณะมองชิลบงจูบนาจอง

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ชิลบงดึงนาจองเข้าไปประกบจูบขณะที่นาจองกำลังเมาและเล่นเกมอยู่กับเพื่อน ๆ ที่ห้องนั่งเล่น โดยมีจองอูแอบมองอยู่

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เวลาชิลบงอยู่กับนาจองจะรู้สึกว่าตัวเองยิ้มง่าย หัวเราะง่าย ด้วยความที่นาจองเป็นผู้หญิงชื่อ ๆ คิดอะไร พูดอะไรออกมาตรง ๆ ทำให้ชิลบงตกหลุมรัก ประกอบกับนาจองเองก็ยังไม่ใคร ทำให้ชิลบงคิดไปไกลเกินกว่าเพื่อนกัน และเมื่อถึงตอนเล่นเกมชิลบงฉวยโอกาสนี้ในการจูบนาจองตอนเมาเพื่อแสดงความรักโดยที่ไม่ให้นาจองรู้ตัว แต่คนที่รู้คือจองอู พี่ชายของนาจองเอง

5.3 Reply 1988 วันวาน

(1) คู่ศิลปินกับแฟนคลับ

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงไฟสีส้มบนเวทีที่พวกของดงรยง ซอนอูและจองฮวันตัน และมีแสงไฟที่เป็นสี ๆ 4 สีเปิด ๆ ปิด ๆ อยู่ด้วย

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเพลง เมื่อคืนนั้น ของโซบังซา เป็นเพลงจังหวะสนุกสนาน มีความหมายว่าเหล่าเพื่อน ๆ ของฉันเจียบเหงา และเมื่อฉันปรากฏตัวขึ้น พวกเราก็มาเต้นกัน มีบางช่วงที่แอบจิกกัดผู้ชายคนหนึ่งที่คืนนี้เคยทำให้เกลียด

เสียงประกอบ สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เสียงตะโกนร้องเพลงตามของแฟนคลับจากด้านล่างของเวที

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Long Shot ถ่ายให้เห็นภาพบนเวทีและด้านล่างเวที ใช้มุมกล้องแบบ Medium Long Shot ถ่ายเพื่อให้เห็นการเคลื่อนไหวของดงรยงและเพื่อน ๆ และใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายใบหน้าของจองฮวันขณะเต้น

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ การส่งเสียงร้องตามของแฟนคลับด้านล่างเวทีอย่างเสียงดังฟังชัด แสดงถึงความรักที่แฟนคลับมีให้ศิลปิน ยิ่งดังยิ่งเป็นกำลังใจให้ศิลปินมาก ๆ ทำทางการเคลื่อนไหวไปตามจังหวะเพลงของแฟนคลับด้านล่างเวทีแสดงให้เห็นถึงความชื่นชม และชื่นชอบศิลปินวงโซบังซามาก ๆ และการเคลื่อนไหวของดงรยงกับเพื่อน ๆ ในการเต้นเพลงเรื่องคืนนั้นของโซบังซาที่เหมือนต้นฉบับไม่มีผิด แสดงออกถึงการที่ติดตามและใส่ใจที่จะเต้นเพลงของวงโซบังซาให้ได้ เรียกว่าเป็นการแสดงความรักอีกรูปแบบหนึ่งสำหรับแฟนคลับ

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเหตุการณ์ที่แฟนคลับกำลังเต้นเพลงของศิลปินที่ตัวเองชื่นชอบ โดยมีแฟนคลับด้านล่างคอยร้องแฟนชานที่อยู่ ซึ่งการเต้นโคฟเวอร์และการร้องแฟนชานทำให้ศิลปินเป็นสิ่งที่แฟนคลับทำต่อ ๆ กันมานาน เป็นสัญลักษณ์ของการแสดงออกซึ่งความรักที่แฟนคลับมีต่อศิลปิน แม้ว่าศิลปินจะอยู่ตรงนั้นหรือไม่ก็ตาม แต่แฟนคลับก็ยังจะส่งเสียงร้อง และเต้นกันอย่างสนุกสนาน

(2) คู่เพื่อนกับเพื่อน

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงแดดตอนกลางวันที่สาดส่องเข้ามาทางหน้าต่างรถเมล์ขณะที่ติดอกซอนและจองฮวันกำลังจะไปโรงเรียน

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือเพลง Falling in love with you ของ UB40 เป็นเพลงที่เกี่ยวกับผู้ชายคนหนึ่งที่ตกหลุมรักผู้หญิงคนนึงมาก และปล่อยให้ความรู้สึกไหลไปเหมือนสายน้ำ

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายให้เห็นภาพรวมของฉากว่านักเรียนเบียดเสียดกันบนรถเมล์ และใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายหน้าของจองฮวันและหน้าของติดอกซอน

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ท่าทางเฉย ๆ ของจองฮวันที่ค่อย ๆ ขยับเข้ามาใกล้ติดอกซอนแล้วใช้มือของเขาทั้งสองข้างโอบติดอกซอนไว้ไม่ให้เป็นอันตราย และขณะที่ติดอกซอนหันไปมองแขนของจองฮวันที่ขึ้นเป็นเส้นเลือดปูดจากการเกร็งแขนเพื่อไม่ให้ติดอกซอนล้มอย่างตกใจตาโต

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ จองฮวันมองเห็นติดอกซอนเซไปเซมา เลยกค่อย ๆ เดินจากด้านหน้าไปหาติดอกซอน เขาใช้แขนทั้งสองข้างโอบติดอกซอนไว้ เพื่อไม่ให้ติดอกซอนต้องเซไปโดนผู้ชายรอบข้าง เป็นสัญญาณบอกว่าเขาเป็นห่วงเธอ และเดินมาตรงนี้เพื่อจะปกป้องเธอ

(3) คู่พ่อแม่กับลูก

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นแสงแดดที่ลอดเข้ามาในพักพื้นของจองบง ขณะที่พ่อแม่และน้องชายกำลังรอให้เขาล้มตาตื่นขึ้นมาคุย

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เพลง Don't Worry ของดีลักฮวา มีเนื้อหากำลึงใจ

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Medium Shot ถ่ายตอนที่ย้ายจองบงมาที่ห้องพักพื้น และตอนที่แม่ จองฮวัน และพ่อของจองบงหันไปร้องไห้ และใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายหน้าของแม่ น้องชายอย่างจองฮวันและจองบงพี่ชาย

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ แม่สัมผัสมือ บีบแขน และลูบผมจองบงที่เพิ่งฟื้นจากการผ่าตัด และกล่าวกับลูกด้วยน้ำเสียงสั่นเครือว่า “ไม่เป็นอะไรแล้วนะลูก แกร่งมาก เดียวก็หายแล้วนะ” พ่อพูดน้ำเสียงเข้มและหนักแน่นกับจองบงว่า “สู้ๆ นะลูก!” และจองบงพูดซ้ำๆ กับจองฮวันน้องชายของตัวเองอย่างเป็นห่วงว่า “จุมูกแก ไม่เป็นไรแล้วใช่ไหม” ทำให้จองฮวันถึงกับร้องไห้ เพราะแทนที่พี่จะห่วงตัวเองกลับห่วงเขาแทน

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ จองบงต้องเข้ารับการผ่าตัดหัวใจ เขารู้สึกกังวลและกลัวจะไม่ตื่นขึ้นมาอีก ซึ่งแม่ของเขาเองก็ต้องเข้มแข็งต่อหน้าลูก แต่แอบไปร้องไห้เสียบๆ คนเดียว จนจองบงออกมาจากห้องผ่าตัด เมื่อเขาพูดกับทุกคนในครอบครัวจบแล้ว แม่ของเขาก็จับแขน ลูกหน้า แล้วพูดว่า “แกร่งมาก เดียวก็หายแล้วนะ เป็นสัญญาณบอกให้จองบงรับรู้ว่าคุณปลอดภัยแล้ว ไม่ต้องกังวลไป และแม่ พ่อ และน้องชายอยู่ข้างๆ เสมอ

(4) คู่พระเอกกับนางเอก

แสง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ในตอนที่แท็กเจอกับต็อกซอน เป็นแสงจากพระอาทิตย์ตอนบ่ายแก่ๆ แต่เมื่อมาอยู่หน้าสถานที่จัดแสดงคอนเสิร์ต เป็นแสงที่มาจากโคมไฟติดผนังระหว่างทางเดินเข้าไปในฮอลล์จัดแสดง

เสียงดนตรี สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เป็นเพลง When Time Goes ร้องโดย กิซยอน มอนส์ต้าเอ็กซ์ เนื้อเพลงมีความหมายว่า คุณและผมที่หายจากกันไปหลายปี ตลอดหลายปีผมมีแต่คิดถึงคุณ พอผมได้พบตาคุณอีกครั้งมันทำให้ผมรู้ว่าผมต้องการเพียงแค่คุณ

มุมกล้อง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ ใช้มุมกล้องแบบ Close Up ถ่ายไปที่หน้าของต็อกซอนตอนมองแท็ก และถ่ายไปที่หน้าแท็กตอนกำลังหอบและสบตากับต็อกซอน

อวัจนภาษา สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ แท็กรีบวิ่งมาหาต็อกซอน แท็กสบตากับเธอและรู้สึกโล่งใจที่เธอไม่ได้เศร้า ก่อนจะเข้าไปข้างในคอนเสิร์ต แท็กได้ถอดเสื้อนอกของตัวเองและใส่ให้ต็อกซอนเพราะรู้ว่าต็อกซอนหนาว เธอถามแท็กด้วยน้ำเสียงเป็นห่วงว่า “ไม่หนาวหรือ” แต่แท็กก็ส่ายหัวและบอกกับเธอว่า “แค่นี้ก็ร้อนจะแย่แล้ว” และต็อกซอนก็ยิ้มให้ก่อนจะวิ่งนำหน้าแท็กเข้าฮอลล์ไป

การเข้าและการถอดรหัส สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือ แท็กเป็นเพื่อนบ้านระแวกเดียวกันกับต็อกซอน แต่ด้วยเป็นนักกีฬาพาดูก(หมากล้อม) ทำให้ไม่ค่อยได้อยู่กับเพื่อน ๆ มากนัก แท็กมีนิสัยเรียบร้อย ไม่ค่อยพูด แต่เพื่อน ๆ ก็ยังรักเขา แท็กกับต็อกซอนสนิทกันมาก หมายถึงที่แท็กเองแอบคิดว่าตัวเองชอบต็อกซอน แต่ไม่แน่ใจเรื่องความรู้สึกมากนัก ประกอบกับเป็นคนไม่ค่อยพูดและแสดงความรู้สึก ทำให้เวลา

ล่วงเลยไปนาน จนกระทั่งครั้งนี้ ตีอกซอนกำลังโดนหลอกจากแฟนคนปัจจุบัน และถูกปฏิเสธให้ไปดูคอนเสิร์ตคนเดียว เขาละทิ้งการแข่งพาดูกและรีบวิ่งมาหาตีอกซอนหน้าคอนเสิร์ต เขารู้สึกดีใจเมื่อวิ่งมาถึงแล้วเจอตีอกซอน แทนที่จะเสียชีวิตที่ละทิ้งการแข่งมา

6. สรุปและอภิปรายผล

เมื่อนำผลวิจัยที่ได้ มาเทียบกับแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาศึกษาแล้ว ผู้วิจัยพบว่า ความรักมีหลายรูปแบบ แต่ละคู่สัมพันธ์มีการแสดงออกซึ่งความรักและถ่ายทอดความหมายของความรักแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงจะขออภิปรายตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังต่อไปนี้

6.1 วิธีการถ่ายทอดความหมายของความรักของตัวละครใน Reply ทั้ง 3 เรื่อง

คู่พ่อแม่กับลูก การแสดงออกซึ่งความรักส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงออกทางการสัมผัสทางร่างกาย เช่น การกอด ลูบแขน ลูบแก้ม และลูบหัว เป็นการแสดงความรักอย่างไม่มีเงื่อนไข หรือหวังผลตอบแทนใดๆ ใน Reply 1997 แสดงให้เห็นว่า ชีวอนกับพ่อแม่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีนัก ทั้ง 2 คน มักจะเสียงดังใส่กันบ่อยครั้ง ในตอนที่ 2 จะเห็นได้ว่า เมื่อพ่อเห็นใบผลการเรียนของชีวอนที่แยกลงแล้ว ได้เข้าไปหาชีวอนในห้องเสียงดังใส่ชีวอน และทำลายไปสเตอร์ของศิลปินที่ชีวอนชื่นชอบ แต่ชีวอนกลับไม่ตอบโต้อะไรพ่อ ได้แต่ตะโกนร้องห้าม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง ความรักแบบครอบครัวของรณชัย (2548) ที่กล่าวไว้ว่าการแก้ไขความขัดแย้งในครอบครัว ทำได้ 3 วิธี และวิธีที่ชีวอนทำ ตรงกับข้อ 3 คือ การยอมเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา ยุติความขัดแย้ง ไม่ให้ปัญหาลุกลามออกไป

คู่ศิลปินกับแฟนคลับมักเป็นการกระทำที่มาจากหัวใจของแฟนคลับ เช่น การเต้นและการร้องตะโกนดัง ๆ ไปกับเพลงของศิลปิน มีการสัมผัสร่างกายบ้างตามสถานการณ์ที่ตัวละครอยู่ ซึ่งสำหรับแฟนคลับแล้ว การแสดงออกซึ่งความรักต่าง ๆ มักมาจากหัวใจของแฟนคลับ ไม่หวังผลตอบแทน หรือหวังให้ศิลปินมาขอบคุณ แต่ทำด้วยความอยากทำและมีความสุขที่จะทำมันให้ศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ

คู่พระเอกกับนางเอกและคู่เพื่อนกับเพื่อนเป็นการแสดงออกเชิงอวัจนภาษาโดยการกระทำ พระเอกมักจะเป็นที่พึ่งพาได้สำหรับนางเอกเสมอเมื่อเจอกับเหตุการณ์ร้าย ๆ และพระเอกมักจะเป็นฝ่ายดูแลเอาใจใส่นางเอกในเรื่องต่าง ๆ ตลอด สอดคล้องกับวิธีการแสดงออกถึงความรักโดยไม่บอกรักในแนวคิดของ Mollacake (2558) ในข้อ 3 คือ ใส่ใจรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ของคนรัก จำเรื่องเล็กน้อยของเขาได้เสมอ และในข้อ 8 คือ เป็นที่พึ่งพาได้เสมอ ความรักไม่ใช่เพียงการจับมือ กอด จูบ จ้องตาเท่านั้น แต่ต้องรู้จักสนับสนุนกันด้วย สู้ไปด้วยกันไม่ว่าจะเจอเรื่องอะไรก็ตาม สนับสนุนคนรักทุกครั้งเมื่อเขาต้องการ เป็นหลักให้พักพิงเมื่อเขาเจอปัญหา หากคนรักหงุดหงิด จงปลอบให้อารมณ์ดีขึ้น ถามความช่วยเหลือจากเขา และให้คำสัญญาว่าจะอยู่กับเขาตลอดไป ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ซึ่งในคู่เพื่อนกับเพื่อนมักเป็นการแสดงออกเชิงอวัจนภาษาที่ปรากฏออกมาในรูปแบบของน้ำเสียง เมื่อรู้สึกเป็นห่วง และเห็นใจ การกระทำที่แสดงออกมาและกิริยาท่าทางมากกว่าการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวกัน มีการใช้การสัมผัส เช่น การหอมแก้มและจูบปาก และมีวิธีการแสดงออกซึ่งความรักโดยไม่บอกรักแบบเดียวกับคู่ของพระเอกกับนางเอก

6.2 องค์ประกอบที่ปรากฏในฉากแสดงความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่

องค์ประกอบด้านแสง มีความสำคัญมากในฉากแสดงความรักของละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง Reply เพราะเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ฉากแสดงความรักอวลไปด้วยความโรแมนติก ความรักที่ยิ่งใหญ่ แต่ไม่ร้อนแรง เนื่องจากสีของแสงประกอบฉาก เป็นสีส้ม นวล ๆ ไม่ได้เจิดจ้าจนแสบตา และเน้นแสงที่มาจากธรรมชาติ อย่างแสงจากพระอาทิตย์ที่สาดส่องมายังตัวละครโดยตรงหรือลอดผ่านหน้าต่าง ซึ่งเป็นเสน่ห์ของละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง Reply

องค์ประกอบด้านมุมกล้อง มีความสำคัญในเรื่องของการสร้างจุดสนใจของถ่ายทอดเรื่องราวความรักของตัวละครทั้ง 4 คู่ ให้เห็นภาพที่ชัดเจน ทั้งทางสีหน้า แววตา และท่าทางของตัวละครที่กำลังแสดงความรักต่อกัน มุมกล้องเป็นองค์ประกอบในการดึงให้ผู้ชมสนใจการถ่ายทอดความหมายของความรักจากตัวละคร ไม่ให้ผู้ชมเบนจุดสนใจไปทางอื่น

6.3 องค์ประกอบด้านเสียงดนตรีและเสียงประกอบ

องค์ประกอบด้านเสียงดนตรี เป็นองค์ประกอบที่เสริมองค์ประกอบด้านภาพให้ฉากแสดงความรัก มีความชัดเจนมากขึ้น โดยเพลงที่ผู้กำกับเลือกมามักเป็นเพลงเก่าตามแต่ละยุคของ Reply ทั้ง 3 เรื่อง โดยเนื้อเพลงแต่ละเพลงจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์นั้น ๆ ของตัวละคร เช่น ในคู่ของพ่อแม่กับลูก เพลงประกอบฉากแสดงความรักจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัว คู่ของศิลปินกับแฟนคลับ เนื้อเพลงจะมีความเกี่ยวพันกับศิลปิน หรือเป็นเพลงเกี่ยวกับเด็กสาวที่มีจิตใจบริสุทธิ์ในเรื่องราวความรักที่มอบให้ศิลปิน คู่ของพระเอกกับนางเอกและคู่ของเพื่อนกับเพื่อน เนื้อเพลงจะเกี่ยวกับความรักแบบวัยรุ่นหนุ่มสาว และการแอบรัก ส่งเสริมองค์ประกอบบ้านฉากแสดงความรักให้ผู้ชมรู้สึกร่วมไปกับตัวละครและเข้าใจการกระทำที่ตัวละครแต่ละคู่ถ่ายทอดออกมา

องค์ประกอบด้านเสียงประกอบฉาก เป็นองค์ประกอบที่เสริมองค์ประกอบด้านเสียงดนตรีเป็นการชี้แนะให้ผู้ชมได้ทราบว่า เมื่อตัวละครสารภาพรักออกไปแล้ว หรือการกระทำของตัวละครที่แสดงออกว่ารัก หรือชอบ จะมีเสียงเครื่องดนตรี Chimes ดังขึ้นและต่อยด้วยเพลงประกอบฉาก ทำให้ผู้ชมเข้าใจได้ว่าเป็นฉากฉากแสดงความรักหรือผู้ชมรับรู้ถึงความรู้สึกของตัวละครใดตัวละครหนึ่ง แต่ในละครเรื่อง Reply พบเสียงประกอบในฉากแสดงความรักไม่มาก เพราะเน้นไปในองค์ประกอบด้านเสียงดนตรีมากกว่า

7. ข้อเสนอแนะในงานวิจัยชิ้นต่อไป

เนื่องด้วยผู้วิจัยเป็นผู้ที่ชื่นชอบและติดตามละครเกาหลีมาตลอดระยะเวลาที่สิบปี จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่ายังมีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับละครรักโรแมนติกในอีกหลายแง่มุม ซึ่งในส่วนที่ผู้วิจัยทำไปแล้วนั้น เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่ง จึงเสนอให้มีการศึกษามิติอื่นเพิ่มเติม การประกอบสร้างความจริงทางสังคมในประเด็นเรื่องของผู้ชาย ละครเกาหลีส่วนใหญ่ก็นำเสนอไปในทิศทางที่ว่ามีความเป็นสุภาพบุรุษ รักเดียวใจเดียว และรวยมาก หรือการประกอบสร้างความจริงทางสังคมประเด็นการเข้าถึงศิลปินเกาหลีที่แฟนคลับเข้าถึงตัวยาก แต่ในละครชุด Reply ละครเสนอภาพว่าการเข้าถึงศิลปินไม่ได้ยากนัก ซึ่งในสถานการณ์จริงยังไม่มียานศึกษาวิจัยใดชี้ชัดไว้ว่าสามารถทำได้หรือไม่

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กฤษกร. (17 พฤษภาคม 2550). การแบ่งประเภทของละคร. สืบค้น 20 กันยายน 2560 จาก.
<http://oknation.nationtv.tv/blog/krisakorn/2007/05/17/entry-1>.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). การวิเคราะห์สื่อแนวคิดและและเทคนิค. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟ
- กาญจนา แก้วเทพ. (2557). การศึกษาความหมายจากทฤษฎีสัญวิทยา. ใน นพภรณ์ จงรักภิญโญกุล (บ.ก.), ปรัชญานิตเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร (น. 49-58). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช.
- ชโลทร โปยมยล.(2552). ความรักและกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์, พัทณี เที่ยจรรยา, และเมตตา วิวัฒนานุกุล. (2557ก.). การถอดรหัสและการ เข้ารหัส.(พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์, พัทณี เที่ยจรรยา, และเมตตา วิวัฒนานุกุล. (2557ข.). การสื่อสารเชิงอวัจน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง
- เทวีกา ประดิษฐ์บาทุกา.(9 กุมภาพันธ์ 2557). เรื่องของความรัก. สืบค้น 21 กันยายน 2560 จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/561277>.
- ปรเมศวร์ กุมารบุญ. (15 พฤศจิกายน 2559). ทฤษฎีความรัก. สืบค้น 20 กันยายน 2560. จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/618576>.
- รณชัย คงสกนธ์. (1 พฤศจิกายน 2548). สร้างครอบครัวอบอุ่น...สร้างภูมิคุ้มกันให้ครอบครัว. สืบค้น 22 พฤศจิกายน 2560. จาก <https://www.doctor.or.th/article/detail/1771>.
- สไตส์ พันธุมโกมล.(2524). ศิลปการละครเบื้องต้น. สืบค้น 20 กันยายน 2560 . จาก
<http://www.deklakorn.com/shouldknow/drama/101/3>.
- อัญชลี นิลรัตน์. (30 สิงหาคม 2555). ภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้. สืบค้น 20 กันยายน 2560, จาก
<https://nongfai24.wordpress.com/>.
- อภัสนันท์ สามียศ. (28 มกราคม 2557). กระแสเกาหลีในประเทศไทย. สืบค้น 20 กันยายน 2560. จาก
<http://lulululuoi.blogspot.com/>.
- เอ็ดเวิร์ด เอ็ม.ฮัลโลเวลล์.(2546). ความรักไม่มีเงื่อนไข. กรุงเทพมหานคร : แพรว.
- Nainapat,P. (20 กันยายน 2559). อะไรทำให้เราติด 'ซีรีส์เกาหลี'. สืบค้น 21 กันยายน 2560. จาก
<https://thematter.co/rave/why-korean-drama-is-so-addictive/9646>.